

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra DYVEKE

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik :", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik* ; Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen11val-shoot-idm140264664268512/facsimile.pdf> (tilgået 29. november 2021)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik :

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Møder denne Due Spot,
skaar hun i de lette Hænder:
Kongens Vagt har Klør og Tænder,
Hellebarder bider godt.

Saadan vil hun, fri til Sinds,
vise sig en Fyrstes Lige,
Dyveke, en hollandsk Pige,
ej beskæmmer hun sin Prins!

Hun er mild, men vredes haardt.
Mange ømme Trubadurer
om den Sødes Fortrin kurer.
Men hun vender Panden bort.

Kend den Skønne paa et Tegn:
Dyveke er Sigbrits Datter.
Og da hendes unge Latter
døde – faldt der blodig Regn.

Har den unge Konge budt
sig til Gæst i hendes Sale,
finder hun hans Grublertale
mere sød end Vers og Luth.

Kysser hun den Læbe smal,
Kamp og Tummel kan hun høre
– mærker i sit fine Øre
Krigens Ringlen af Metal.

Og hun aabner sin Favn.
. . . Det er mange Aar tilbage.
Men hun lever alle Dage
– Dyveke – i Kjøbenhavn.